

Från fysik till möbeldesign

TEXT KERSTIN TÖRSÄTER • FOTO JOHAN LINTON

Johan Linton började med teknisk fysik och läste sedan parallellt till arkitekt. Nu arbetar han med sin doktorsavhandling. På vägen har han hunnit skapa en stol och ett bord som precis kommit ut på marknaden. Under våren har stolen varit utställd på Stockholm Art Fair.

Hur kom det sig att du ritade en stol?

– Stolen var en del av mitt examensarbete på arkitektur.

– Jag är intresserad av det arkitektoniska tänkandet

och försökte i arbetet kontrastera olika sätt att förhålla sig till arkitekturen. Jag gjorde ett historiskt teoretiskt arbete men också olika praktiska övningar. En av dessa övningar ledde fram till stolen.

Johan Lintons möbler har varit utställda på Stockholm Art Fair under våren. Han berättar att stolen från början var en prototyp, som egentligen aldrig gjordes med tanke på produktion.

– Den kom till i ett personligt undersökande arbete där jag bland annat utgick från studier jag gjorde av Caravaggios målning Gravläggningsen i Vatikanmuseerna. Jag tog sedan kontakt med Sven Lundh och möbelföretaget Källemo som intresserade sig för stolen och tog sig an den.

De tyckte att den skulle tillverkas precis som den var och det är egentligen bara några mindre detaljförändringar som skiljer prototypen från de producerade stolarna.

Prototypen har varit utställd i Göteborg och Stockholm. I mars ställdes några producerade exemplar för första gången ut på Stockholm Art Fair.

Johan Linton har också ritat ett bord, som även det produceras av Källemo.

Just nu bor han i Rom, där han skriver på sin doktorsavhandling om Le Corbusier.

Vad fascinerar dig mest hos honom?

– Det är svårt att svara enkelt på det. En sak som berör mig mycket är hans stora förmåga att förnya sig. Jag tror också att kontrasterna mellan olika kvalitetsnivåer i hans arbete bidragit till mitt intresse. Sen har han varit exceptionellt inflytelserik under en period då viktiga delar av vår tids arkitektur växte fram. Det gör det berikande på mer än ett sätt att lära sig mer om honom.

I Moderna tider nyligen rankades Chalmers arkitektur som bästa arkitektutbildning i Sverige. Håller du som chalmerist med?

– Jag har inte underlag att bedöma några andra skolor, men jag kan säga att jag själv är väldigt tacksam för min utbildning vid Chalmers. Jag värdesätter när det finns öppenhet för studenters egen relation till sitt ämne, när det på något sätt kan ges utrymme för studenters egen drivkraft i förhållande till den kunskap de söker. Jag hade också förmånen att möta bra lärare under min utbildningstid, lärare jag kunde tala med om det som intresserar mig.

Har du alltid varit intresserad av arkitektur?

– Mitt intresse för arkitektur väcktes sent. På Chalmers började jag studera teknisk fysik. När

jag väl gick över till arkitektur hade jag gjort mer än hälften av den utbildningen och valde att läsa parallellt på arkitektlinjen till dess jag avslutat mina fysikstudier.

Har du haft någon användning av dina fysikstudier i ditt arbete med arkitekturen?

– Jag skrev ett examensarbete på teknisk fysik, där jag studerade matematikreferenser i arkitektur och arkitekturteori. Förutom sådana direkt tillämpningar tror jag att det varit värdefullt att ha erfarenheter från olika discipliner, där man har olika sätt att redogöra för det man vet.

Johan är verksam på Arkitekturens teori och historia på Chalmers men innehar detta läsår arkitektstipendiet vid Svenska institutet i Rom, där han arbetar med sin avhandling.

Vad vill du arbeta med i framtiden?

– Jag hoppas att jag finner en form för mitt arbete där det jag är intresserad av har en väsentlig plats.